

den, hvis man indfører en regel om, at de altså kan straffes for at give falsk forklaring.

Jeg vil godt her lige gøre opmærksom på, at ingen jo har pligt til at udtale sig til politiet. De 6 eller 8 vidner får altså at vide, inden de giver alibiet for Karl Børge, som er forkert, og som måske redder ham fra en dom, af politiet: »Du har ikke pligt til at udtale dig.« Alligevel vælger de at udtale sig og stikker så en notorisk løgn, som kan redde en morder.

Hvis det er retssikkerheden i dette land og det er det, fru Margrete Auken og SF ønsker at stå for, så siger jeg velbekomme.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg tror, at hr. Helge Adam Møller kunne finde samtlige andre eksempler frem og give en lige så grupovækkende skildring af, hvor slemt det går, hvis ikke man får lov til at gøre sådan, som forslagene foreslår. Og hver og ét vil handle om, at man hermed beskytter de værste modbydelige forbrydere.

Og sådan er selve diskussionen om retssikkerhed simpelt hen. Den handler om at beskytte mod, at nogen bliver dømt forkert. Og den handler om, at man ikke kan gå så langt, som det kunne se fornøjeligt og trygt ud i andre henseender at gøre.

Så ja, jeg er – og jeg troede egentlig også, at hr. Helge Adam Møller var det – opdraget i den danske tradition, hvor det præcis er sådan, som hr. Helge Adam Møller beskrev, at vi jævnlig må finde os i, at det er.

Så må de mennesker hives i retten. Der er det strafbart at afgive falsk vidneudsagn, dér har de pligt til at udtale sig. Der har vi systemet til det. Det er jo ikke lovligt at lyve i retten i dette land, medmindre man er anklaget selv og har en tiltalts beskyttelse.

Det er altså lidt for galt, at man skal stå heroppe og forklare hr. Helge Adam Møller, at man synes, at mordere er forfærdelige.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Det, der bringer mig herop, er fru Margrete Aukens tale om solidaritet og opbakning over for staten. Så tror jeg, at vi kan blive utrolig meget enige om, at det er en vigtig ting.

Men jeg må gøre opmærksom på, at de grupper, som vi her taler om, tilsidesætter alt, så nogle af de mennesker, der gerne vil bakke op over for staten, ikke tør. De bliver altså ramt af

akut hukommelsestab m.v., når de kommer så langt.

Jeg kan være glad for, at man løfter lidt af sløret for det, man ønsker at gøre for vidnerne, men vi kan så se frem til efterårets debat, om den holder så længe.

Når man taler om, at retssikkerheden drejer sig om at beskytte nogle mod at blive dømt, så må vi altså sige, også fra de De Konservatives side, at retssikkerheden altså også betyder, at de borgere, der nu engang lever her i landet, kan få lov at være fri for nogle af de elementer, som vi egentlig diskuterer i dag.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg husker engang i Nordisk Råd, hvor vi var lige ved at vedtage et forslag, hvor vi forbød kriminalitet. Det var sådan på nippet til, at det var sådan noget, der var ved at gå igennem. Og der er noget, der tyder på, at denne forespørgsel åbenbart er så tynd i sit oplæg, at vi er henne på det niveau i diskussionen, hvor man skal til at sige, at nu forbyder vi kriminalitet, og det er vi alle sammen meget imod.

Vi er alle sammen meget imod kriminalitet og – tror jeg – ikke mindst rockerkriminalitet.

Når jeg brugte det eksempel med solidaritet med samfundet, var det for at understrege, at disse dybt usolidariske grupper – for det er de – har meget sværere ved at få fodfæste hos os end andre steder. At den russiske mafia, den kinesiske, den japanske, den italienske faktisk har meget sværere ved at komme ind i de skandinaviske lande end andre steder. Og det er *den* solidaritet med staten, vi skal opretholde. Jeg har minsandten ikke hævdet, at rockerne følte solidaritet med staten. Bevar mig vel!

Så vil jeg lige sige om vidnebeskyttelsen, at det netop var det punkt, vi var forholdsvis tilfredse med. Vi vil godt gå langt i at beskytte vidnerne. For de *er* for udsatte; det *er* for voldsomt at være vidne i sådan nogle sager, så vidt vi kan skønne på alt, hvad vi har fået af redegørelser. Det var derfor, vi meldte positivt ud.

Pia Kjærsgaard (FP):

I marts 1995 kom en handlingsplan fra en arbejdsgruppe under Justitsministeriet om organiseret kriminalitet og rockerkriminalitet. Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet har på den baggrund ønsket rapporten diskuteret her i dag under en forespørgselsdebat i Folketinget. Vi har gjort det ud fra et ønske om, at de